



3 Евангелля св. Яна

Ян убачыў Езуса, які ішоў да яго, і сказаў: “Вось Ягнё Божае, якое бярэ на сябе грэх свету. Гэта той, пра якога я казаў: «Пасля мяне ідзе Муж, які апярэдзіў мяне, бо Ён быў раней за мяне». І я не ведаў Яго, але для таго прыйшоў я хрысціць вадою, каб Ён аб’явіўся Ізраэлю”. І сведчыў Ян, кажучы: “Я бачыў Духа, які сыходзіў з неба, як голуб, і спачываў на Ім. Я не ведаў Яго, але той, хто паслаў мяне хрысціць вадою, сказаў мне: «Над кім убачыш Духа, які сыходзіць і застаецца на Ім, той ёсць тым, хто хрысціць Духам Святым». І я бачыў і засведчыў, што Ён Сын Божы”. †

Ян 1, 29–34

Пайсці дарогай Езуса

Да Яна Хрысціцеля ішлі людзі са сваім багажом досведу, часта паглыбленыя ў цяжкія грахі, прыніжаныя імі. А цяпер? Прыходзім у Касцёл дасканалыя, бязгрэшныя, верныя? Безумоўна, не! Кожны мае ўласную гісторыю жыцця са сваімі праблемамі, клопатамі, падзеннямі.

Стаўшы бліжкім чалавеку, Пан і Збаўца запрашае людзей прайсці такі ж шлях, які Ён прайшоў на зямлі. Прымаючы хрост у Касцёле, мы распачынаем гэтую дарогу з Хрыстом. Можна сказаць, уваходзім у Божую рэчаіснасць. Праз такую блізкасць Езус нібы прамаўляе: “Я ўваходжу ў тваю гісторыю жыцця, чалавек, у тваё пазначанае грахам існаванне. Не для таго, каб асудзіць і высмеяць, але каб падняць цябе і вывесці з граху”. І кожны вольны выбіраць, ці пойдзе Яго дарогай.

Дазволім жа Езусу акунуцца ў нашае жыццё – такое, якое яно ёсць: з радасцямі і смуткамі, эйфарыяй і падзеннямі – так, як Ён акунуўся ў раку Ярдан.